

การประกวดสุนทรพจน์ภาษาไทย ในงานมหกรรมภาษาและวัฒนธรรม

กคิธร นิตชิโมโตะ
โรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม

สวัสดิ์ค: ชาว TPA NEWS ที่เคารพรักทุกท่าน ขอ “สวัสดิ์คปีใหม่” ท่านผู้อ่านด้วยนะคะ มาพบกันอีกครั้งก็เข้าเดือนที่ 2 ของปีพุทธศักราช 2559 แล้ว ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่ามีบรรณิกอ่าน TPA NEWS ทุกท่านจะพบเจอแต่สิ่งดีๆ ในปีนี้ค่ะ

ขอย้อนเวลาไปในช่วงปลายปีที่ผ่านมา โรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) ได้จัดงานมหกรรมภาษาและวัฒนธรรม ประจำปี 2558 ขึ้นในวันเสาร์ที่ 21 พฤศจิกายน 2558 ณ สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) สุขุมวิท 29 เป็นงานมหกรรมที่จัดขึ้นภายใต้แนวคิด “Language toward the Future” เรียนรู้วัฒนธรรมประจำภาษา และต่อยอดความรู้ด้านภาษาสู่ความก้าวหน้า และอาชีพในอนาคต เปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าชมงานได้ตลอดวัน ตั้งแต่ 9.00 น. ถึง 16.00 น.

ภายในงานมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษา และวัฒนธรรม ซึ่งล้วนแต่มีสาระประโยชน์สอดแทรกความสนุก ให้ผู้เข้าชมได้เข้าร่วมอย่างมากมายหลากหลายกิจกรรมเลยนะคะ ไม่ว่าจะเป็น “ห้องสัมมนาพัฒนาตนเอง” ที่มีหัวข้อสัมมนาถึง 4 หัวข้อ ได้แก่ “การบริการแบบญี่ปุ่น Japanese Hospitality: Ometenashi”, “มารยาทบนโต๊ะอาหารสากล Table Manners and Etiquettes”, “ดื่มไวน์อย่างไรให้สุนทรีย์ และมีระดับ” และ “ภาษาพาสู่อชีพในฝันได้อย่างไร (แอร์โฮสเตส มัคคุเทศก์ และครูสอนภาษา) / “ห้องเรียนจำลอง” 2 รอบ 2 ภาษา ได้แก่ Learn English with Native Teacher และภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร “โดใจ” โดยอาจารย์ประจำของโรงเรียนเรา / “กิจกรรมวัฒนธรรม” ซึ่งแบ่งเป็น 1. การแข่งขัน และการประกวด ได้แก่ TPA Bento Champion 2015 และการประกวดสุนทรพจน์ภาษาไทย (ของชาวญี่ปุ่น) 2. สาธิต และทดลองทำ ได้แก่ สาธิตทำข้าวแกงกะหรี่ญี่ปุ่น, เวิร์คช็อปทำแกงเขียวหวาน และขนมดอกจอก, กระเป๋าท่ามื่อ, สาธิตปลาตะเพียนโบราณ, เทคนิคการพันท์เล็บ, ตักตาดอกบัว,

ถักเชือกจีน, เวิร์คช็อปเรียนรู้การใส่ชุดยูคาตะด้วยตัวเอง / การแสดงและอื่นๆ ได้แก่ พิธีชงชาญี่ปุ่น, เกมไฟญี่ปุ่น (Karuta), หน้ากากจีนและมายากล, การแสดงดนตรีญี่ปุ่น Sanshin, เต้น Yosakoi, Cover Dance รวมไปถึงเกมช้อนปลาทอง การออกร้านอาหารและของที่ระลึกแบบญี่ปุ่นค่ะ

ในฉบับนี้ผู้เขียนขอเล่าถึงงานที่ตนเป็นผู้รับผิดชอบในฐานะอาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาไทยตั้งแต่ต้นจนจบงาน นั่นก็คือ การประกวดสุนทรพจน์ภาษาไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี 2558 นะคะ การประกวดสุนทรพจน์ภาษาไทยถือเป็นกิจกรรมวิชาการที่ได้จัดต่อเนื่องกันมาเป็นประจำทุกปี ปีละ 1 ครั้ง วัตถุประสงค์ของการประกวด คือ เพื่อให้ผู้เรียนภาษาไทยได้มีโอกาสแสดงความสามารถภาษาไทย ทั้งทางด้านการเรียงความ และทางด้านการออกเสียง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะในการสื่อสารที่ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคตค่ะ ในครั้งนี้มีชาวญี่ปุ่นผ่านเข้ารอบขึ้นประกวดในงานถึง 7 คน และทางโรงเรียนก็ได้รับเกียรติจาก อาจารย์อิชิคา แยมมกล นักวิชาการการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, รองศาสตราจารย์นวลทิพย์ เพิ่มเกษร อาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และอาจารย์อภาพร เขียมอุบล ประธานหลักสูตรสาขาวิชามนุษยศาสตร์และภาษาต่างประเทศ อาจารย์ผู้ประสานงานวิชาภาษาไทย วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล มาเป็นกรรมการตัดสินในการประกวดในครั้งนี้ค่ะ

การประกวดผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็วด้วยความสนุกสนานและความประทับใจเหมือนทุกๆ ครั้ง แล้วผลการตัดสินก็เป็นไปตามความคาดหมายของผู้เข้าชม ดังนี้ค่ะ

- **รางวัลชนะเลิศ:** Ms. Mio Nohara สุนทรพจน์เรื่อง อิตาดากิมัทซึ รางวัลเงินสด 10,000 บาท โล่รางวัล และเกียรติบัตร
- **รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1:** Ms. Sonoka Sakurai สุนทรพจน์เรื่อง วันหนึ่ง... เหยียญสต่างค์จะเปลี่ยนโลก รางวัลเงินสด 8,000 บาท และเกียรติบัตร
- **รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2:** Mr. Ryohei Tobayama สุนทรพจน์เรื่อง มองโลกในแง่ดี รางวัลเงินสด 5,000 บาท และเกียรติบัตร
- **รางวัลความคิดสร้างสรรค์:** Ms. Chihiro Yoshimoto สุนทรพจน์เรื่อง เรียนพิธีชงชา รางวัลเงินสด 3,000 บาท และเกียรติบัตร

ผู้เขียนขอแนะนำเสนอบทสุนทรพจน์ของผู้ชนะเลิศการประกวดสุนทรพจน์ภาษาไทย ส.ส.ท. ประจำปี 2558 ให้ทุกท่านได้ลองอ่านดูนะคะว่าชาวญี่ปุ่นที่อยู่ในประเทศของเรา รู้สึกนึกคิดเช่นไร และเขาใช้ภาษาไทยของเราถ่ายทอดเรื่องราวที่ได้ประสบพบเจอได้ดีแค่ไหน

อิตาดากิมิซึ Ms.Mio Nohara

คุณคิดอย่างไรกับอาหารที่ท่านในแต่ละวันคะ คุณเคยคิดถึงคุณค่าของความเป็นมาของอาหารในแต่ละมื้อของคุณหรือเปล่า ก่อนที่ฉันจะมาเมืองไทยฉันไม่เคยทราบเลยว่าอาหารที่ฉันทานเป็นประจำในแต่ละวันนั้นมันมีความหมายมากแค่ไหน

ฉันไม่เคยทราบเลยว่าประเทศตนเองนั้นเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงในด้านอาหารมาก่อน จนกระทั่งฉันมีโอกาสได้ออกมาต่างประเทศ ซึ่งมาเรียนแลกเปลี่ยนที่ประเทศไทยทำให้ฉันได้พบกับผู้คนมากยิ่งขึ้น และได้เพื่อนใหม่ เพื่อนๆ ของฉันมักถามเกี่ยวกับอาหารในประเทศญี่ปุ่นซึ่งเป็นบ้านเกิดของฉัน แต่ทุกๆ ครั้งฉันก็ไม่ทราบว่า จะตอบอย่างไรดี เนื่องจากฉันไม่ค่อยสนใจเรื่องเหล่านี้มาก่อนเลย ฉันทราบแค่ว่าอาหารญี่ปุ่นเป็นมรดกวัฒนธรรมของยูเนสโก จึงเป็นที่รู้จักของผู้คนมากมายทั่วโลก ตอนอยู่ที่ญี่ปุ่นฉันก็ใช้ชีวิตปกติทานอาหารก็ปกติ และไม่เคยทราบเลยว่ามันจะมีอะไรที่แตกต่างกับประเทศอื่นๆ

เมื่อไม่นานมานี้ฉันมีโอกาสได้ไปบ้านเพื่อนคนหนึ่งซึ่งอยู่ที่จังหวัดสุรินทร์ เป็นครั้งแรกที่ได้มีโอกาสออกจากตัวเมืองที่เต็มไปด้วยร้านค้า และผู้คนแออัด ไปสู่สถานที่ที่มีแต่ทุ่งนา ไร่ และผู้คนกลุ่มน้อยในหมู่บ้านเล็กๆ เป็นบรรยากาศที่ฉันไม่เคยสัมผัสมาก่อน ได้รู้สึกถึงกลิ่นไอของธรรมชาติพร้อมกับรอยยิ้มที่คนในหมู่บ้านต้อนรับฉันอย่างอบอุ่น ตั้งแต่ก้าวแรกก็ทำให้ฉันประทับใจกับสถานที่แห่งนี้มาก

คุณยายของเพื่อนตำน้ำพริกให้ฉันทาน พืชผักที่ใช้ทำอาหารก็มาจากสวนหลังบ้าน แม้กระทั่งข้าวสารก็เป็นข้าวที่คุณลุงซึ่งเป็นลูกชายคนโตของคุณยายปลูกเองกับมือ อาหารที่ฉันทานทุกมื้อใน

บ้านหลังนี้ล้วนมาจากธรรมชาติ และหยดเหงื่อของชาวนาทั้งนั้น ฉันรู้สึกขอบคุณ และทราบซึ่งถึงคุณค่าของอาหารในแต่ละมื้อที่ฉันเก็บลิ้มมันไป

จริงๆ แล้วชนบทรอบน้อมในการรับประทานอาหารของคนญี่ปุ่นก็มีการแสดงความขอบคุณถึงความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ และฤดูกาลเช่นเดียวกันคะ เช่นคำว่า "ITADAKIMASU" คำพูดนี้เป็นคำพูดก่อนรับประทานอาหาร "ITADAKIMASU" มีความหมาย 2 อย่าง

1. เพื่อเป็นการขอบคุณคนที่ทำอาหารให้
2. ขอบคุณพืชผัก และสัตว์ที่ให้เราได้ทาน และมีชีวิตต่อไปได้ตามสถิติแล้วชาวญี่ปุ่นทิ้งเศษอาหารประมาณ 23.2 ล้านตันต่อปี ซึ่งเป็นจำนวนสีเท่าของอาหารทั้งหมดที่กลุ่มอาสาสมัครทั่วโลกได้บริจาค เรามีอาหารให้ทานกันมากและอาจจะมากเกินไปด้วยซ้ำ จนทำให้มองไม่เห็นว่าคุณค่าของเศษอาหารที่ถูกทิ้งไป การไปสุรินทร์ครั้งนั้นทำให้ฉันได้เห็นภาพซึ่งฉันรู้สึกว่ามันเป็นวิถีชีวิตที่หาได้ยากแล้วในปัจจุบัน เวลาทานอาหารแต่ละมื้อก็ทานให้พอประมาณ ไม่ทิ้งเศษอาหาร การเห็นคุณค่าของอาหาร และสิ่งแวดล้อมทำให้แนวคิดในการทานอาหารของฉันเปลี่ยนไป เวลาทานอาหารฉันรู้สึกว่าร่าเริงมากกว่าเมื่อก่อน และใส่ใจการทานอาหารมากขึ้นคะ ยังมีคนเห็นคุณค่าของอาหารมากขึ้น ยังสามารถช่วยแก้ไขปัญหาลูกโลกได้ด้วย

ฉันคิดว่าถ้าเรารู้จักคิดถึงการขอบคุณ และความหมายของอาหาร เรื่องเช่นนี้ก็อาจไม่เกิดขึ้น และไม่ใช่เรื่องยากเลยที่เราจะหันมามองเห็นคุณค่าของเศษอาหารที่ถูกทิ้งไป การไปสุรินทร์ครั้งนั้นทำให้ฉันได้เห็นภาพซึ่งฉันรู้สึกว่ามันเป็นวิถีชีวิตที่หาได้ยากแล้วในปัจจุบัน เวลาทานอาหารแต่ละมื้อก็ทานให้พอประมาณ ไม่ทิ้งเศษอาหาร การเห็นคุณค่าของอาหาร และสิ่งแวดล้อมทำให้แนวคิดในการทานอาหารของฉันเปลี่ยนไป เวลาทานอาหารฉันรู้สึกว่าร่าเริงมากกว่าเมื่อก่อน และใส่ใจการทานอาหารมากขึ้นคะ ยังมีคนเห็นคุณค่าของอาหารมากขึ้น ยังสามารถช่วยแก้ไขปัญหาลูกโลกได้ด้วย

ตอนนี้ฉันทราบแล้วคะว่าจะตอบเพื่อนๆ อย่างไร ฉันอยากบอกให้เพื่อนๆ ได้รู้จักคำว่า "ITADAKIMASU" คะ

ยอดเยี่ยม คู่ควรกับรางวัลชนะเลิศมากเลยใช่ไหมคะ ทั้งภาษา การลำดับเรียบเรียงเรื่องราว การนำเสนอ และถ่ายทอดความคิด รวมไปถึงการเชื่อมโยงชนบทรอบน้อมสำคัญของชาวญี่ปุ่นมาเผยแพร่ให้ผู้ฟังได้รู้จัก และเข้าใจ ท่านสามารถชมภาพบรรยากาศในงานมหกรรมภาษา และวัฒนธรรมได้ที่ Facebook ของทางโรงเรียน >> <https://www.facebook.com/TPAcademy> คะ แล้วพบกันใหม่นะคะ สวัสดีคะ

